

תאונה

למישטרה

העולם הזה" 1872, "במדינה - מישטרה - תאונה למישטרה" על תביעה שהגישה המישטרה נגד משתתף בתאונה, בה נגרם נזק של לירות בודדות בלבד.

הכתבה מותחת ביקורת על המישטרה שטרחה והביאה לדין אדם שגרם נזק עטוף למכונית כ- תוצאה מתאונת דרכים קלת-ערך. נכון שהמישטרה אינה מביאה לדין אנשים שהיו מעורבים בתאונת-דרכים "נזק-בלבד" כים - אלא אם כן עבר אחד הנהגים עבירה חמורה של חוקי התנועה. אך דבר זה מותנה ש- הנהגים המעורבים יחליפו ביניהם את פרטי רישומם ותעודת הביטוח.

במיקרה שלפנינו סירב הנהג - שהור בא לדין - למסור את פרטיו ולכן נאלץ צה המישטרה להתערב.

נכון גם שהשופט זיכהו מההאשמה זו בשל הנזק הפעוט. אך עובדה זו היתה קיימת וחבל שלא נזכרה בכתבה. ניצב-מישנה מיכאל בכנר, דובר משטרת ישראל, ירושלים

חבל גם שהמישטרה לא טרחה לבדוק מה הנזק שנגרם ב"תאונה" לפני שגרמה להוצאת מאות לירות להכנת תיק שאין בו כל עניין ציבורי.

בוכנר

טעות

מצערת

"העולם הזה" 1873 - "כולם היו בניו" - על מותו של דב נשרי ז"ל.

בשם מרשתי גב' דרורה חבקין, הנני לפנות אליכם בעניין הבא:

בגליונכם מיוספר 1873 מיום 25.7.73 סירסתם כתבה בשם: "כולם היו בניו" הפוגעת בצורה קשה בשמה הטוב של מרשתי, ופוגעת אף בשמו של המנוח מר דב נשרי ז"ל.

בכתבה זו, בנוסף לאידידיוקים רבים, נכתיב כך: "שבועיים לאחר לידת הבן, השיא אירה דרורה את התינוק בחיק בעלה, עבירה לגור עם דני". באמירה זו אין שמץ אמת, והנכון הוא כי מרשתי נפרדה מבעלה המנוח רק שנתיים לאחר לידת בנה. עו"ד א. בן-שחר, תל-אביב

התנצלות

בכתבה נפלה טעות-דפוס מצערת. האמת היא כי דרורה נפרדה מרוב נשרי רק שנתיים, ולא שבועיים, אחרי לידת בנה. "הערך דם הזה" מצטער על הטעות שנפלה בה, ועל הצער שנגרם לנוגעים בדבר.

טעות

לעולם צודקת

"האם בסופו של דבר יהיה פירוש ה"איווד שהכל יטרפו לגח"ל?" (חנ"י ר"ב, 29.7.73).

שרה בקקין, רחובות

הלוי סיפר על פגישתו עם דיין. לאחר שבגין הסביר את חשיבות הקמת הגוש, לקראת הצרעה הצפויה בשאלת שלמות ארץ-ישראל". (ידיעות אחרונות, 31.7.73).

דן שפירא, גבעתיים

קוראים השוחים מכתבים מתכשפים לנשח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמר נות למכתביהם.

קצין המשטרה שפרש

ייצג משקי-חוח

נראה כי ניצב-משנה שמואל רוט, ראש מחלקת-החקירות במטה-הארצי של משטרת ישראל, שפרש לגימלאות, ייצג את אילי-העסקים היהודיים-שווייצרי ויליאם רובינסון, בעל מפעלי הביאה וסוכנות הטלוויזיה גנט.

רוט היה אמור לקבל מישרה בכירה בבנק לפיתוח התעשייה - שהבוס שלו

יודי דנישטיין טובה חמורת טובה

הוא סגן שר-האוצר, צבי דנישטיין. אולם הסערה הציבורית שקמה, נוכח פירסום הדבר, הרתיעה את הבנק. רובינסון הוא יודי ותיק של דנישטיין. השניים פעלו יחד לפני קום המדינה בעסקי-רכש בשווייץ, כאשר דנישטיין

אתה והלידה

הולנדר יקבל כספים-ולא ימסרם לנושיו

הסכום ישולם להולנדר עבור "יעוץ" וההסכם קובע כי אם ימות, יינתן תשלום היעוץ לאמנתו.

הסכום לא יירשם כשכר, קובע ההסכם שאישר השופט. אלא יינתן כהוצאות נסיעה לחו"ל, מלונות וכו'. רק היתרה תירשם כשכר, ותהיה חייבת במס.

סעיף נוסף בהסכם: הקונים חייבים לסיפק להולנדר כל יום את העיתונים הארץ, הצופה, מעריב, ידיעות אחרונות, שער, יוטיים, ניריורק הרלד טריביון, פינג' שיל טיימס, טיים מגזין, אקונומיסט.

הסכם מוזר זה יגרום לסערת-רוחות בקרב נושיו של הולנדר: הולנדר החזיר לנושיו רק חלק קטן מחובותיו. שהגיעו ל-16 מיליון ל"י, למעשה, הוא החזיר להם כ-2.5 מיליון ל"י - אותם קיבל מהם סוכנות בעזרת שר-האוצר. והנה, כאשר

יועץ הולנדר

לאן נעלמו 16 מיליון?

שופט בישראל יודע כי הולנדר עומד לקבל לידיו 150 אלף לירות מקוני אבנעל - ואינו מצווה כי סכום זה יינתן לנושיו - אין ספק שהנושים לא יעברו על כך בשתיקה.

ירידה ברווחי

"נשר"

ירידה חמורה צפויה לרווחי מפעלי המלט נשר, בגלל סירובה של הממשלה להקטין את הסכום שמפריש המפעל ל-קרן-השוואה ליבוא מלט. כיום מוכר נשר מלט מיובא ומלט מקומי באותו מחיר - שהוא גבוה מהמחיר הקודם. את ההפרש בין המחיר החדש למחיר הקודם, חייב נשר להעביר לקרן-השוואה ממשלתית. ש- ממנה מממנים את הסובסידיה ליבואני המלט. הפרשה זו לקרן-השוואה מגיעה ל-40 לירות לטונה, ונשר טוען כי רווחיו ירדו השנה ל-7 מיליון לירות בלבד - על מכירות של מיליון טון מלט, שהם 100 מיליון לירות.

גידול הוצאות השכר ויתר מרכיבי ה- הוצאות מצביעים על האפשרות כי נשר יפסיד בשנה הבאה.

במחורה, מציעה הממשלה לנשר פיצוי בשנים הבאות, בהן תיקטן הדרישה למלט - פיצוי שיסתכם בגובה הפסדים כיום. בעלי נשר חלוקים בדעותיהם: קונצרו כלל מעוניין להימנע מכך. הסיבה: כלל מתכנן הנפקת מניות בארה"ב בשנה ה- קרובה, רוצה להצביע על נשר כעל מפעל רווחי.

לכל הדעות, ייראה הדבר מגותך בעיני משקיעים אמריקאים פוטנציאליים. אם חברת נשר תראה הפסדים דווקא בתקופה של מחסור נורא במלט, וכל החסברים כי הדבר נבע מאיזולת ממשלתית לא יתקנו את הרושם.

בינתיים, ממשיכים יבואני המלט לסיפק עון, כי הסכומים האמורים להגיע לקרן ההשוואה הונו נעצרים בדרך, ולידיהם לא הגיעה עדיין אף אגורה שחוקה.

בשבוע שעבר נעלמו כל תיקיו של הרמן הולנדר מדפי ארכיון בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ורק במקרה נתגלו בארגז מוחבא במקום-סתר. התברר כי היתה סיבה טובה לנסיון להסתיר את התיקים מעיני העיתונות והציבור: ביום החמישי שעבר הוציא השופט המ- חווי שלמה ה. לובנברג צו, לבקשת הרמן הולנדר - ובלי נוכחות הצד השני ש- נגדו ניתן הצו. לפי צו זה, חייבים קוני חברת אבנעל, שהיתה לשעבר בבעלות הולנדר, להמציא להולנדר ערבות בנקאית על-סך 200 אלף לירות.

הערבות ניתנה כדי להבטיח ביצוע אחד מסעיפי הסכם מכירת אבנעל - סעיף שנשמר עד כה בסודיות חמורה.

משנתגלה הסעיף הסודי, הוברר מדוע היה צורך לשמור עליו בסוד: רוכשי אבנעל, עורך-הדין יצחק שני ויוסף דיא- מנט, באמצעות חברת דאלי, יהיו חייבים לשלם להולנדר 2500 לירות לחודש, במשך חמש שנים, צמוד למדד.

למד שם וייצג את ההגנה. הידידות בין השניים נמשכת עד היום. נראה כי כאשר דינשטיין לא יכול היה למלא את הב- טחתו לרוט להעסיקו בבנק, נחלץ רוביני- סון לעזרה.

דינשטיין וחבריו חייבים לרוט הרבה מאוד: רוט היה האחראי על החקירה בפרשת נתיבי נפט - חקירה בה הגיעה המישטרה למסקנה שאין מה לחקור! לולא חקירתה הנפרדת של ועדת-החקי- רה שחוקמה לא היה מתגלה כלום עד היום.

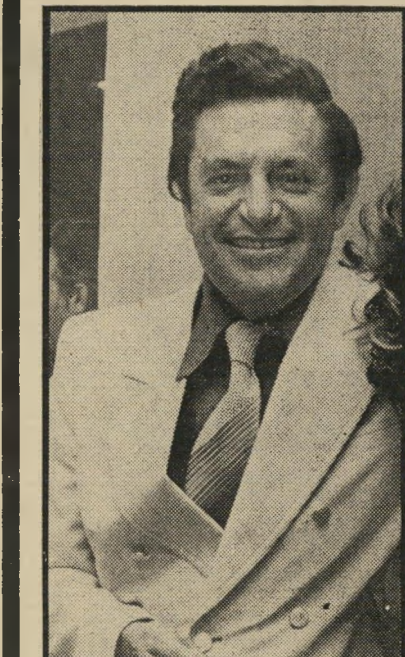
רוט היה האחראי גם לחקירת הב- רחת 16 מיליון דולר על-ידי רשת אי. או.אס בישראל. ראש הרשת הוא יודי אישי נוסף של דינשטיין.

רוט היה האחראי גם לחקירות פר- שות אוטוקרס, גיבור ושורה ארוכה של חקירות כלכליות נוספות.

"תדיראן" מתרחבת

החברה האמריקאית הנוודעת שיש לה מפ- על בירושלים.

תדיראן מנהלת כיום מאבק לאיסור מכירת סוללות רומניות ויפניות בארץ. טענתה: ייצור סוללות מקומי הוא כורה בטחוני, שכן אי-אפשר לשמור מוצר זה במלאי, מאחר שסוללה מתקלקלת אם היא בשמרת ללא שימוש זמן רב מדי. מבחינה בטחונית חייב להיות מפעל מקומי בארץ - ויש לתת לו הגנה מפני תחרות.

מפיק גורן 600% רווח

גולן ירוויח

1.5 מליון

מ.קזבלן

המפיק מנחם גולן ירוויח, לפי המ- שוער, 1.5 מיליון ל"י על סרטו קזבלן. לעומת השקעה של 2 מיליון לירות. עד כה ראו את הסרט 450 אלף איש, ונראה כי המספר יגיע למיליון במקרים. מחיר הכרטיס הוא גבוה במיוחד - 5.25 לירות. מזה יש לצרף להכנסה הנ- קייה עוד החזרי-מס, בשיעור 32% מ- מחיר הכרטיס, או 1.6 לירות לכרטיס. הרווח של גולן גבוה במיוחד מההפצה, כי הוא בעליהם של שישה בתי-קולנוע. על מיליון כרטיסים ירוויח גולן 1.5 עד 2 לירות לכרטיס.

כל זאת - נוסף לרווחים מהפצת הסרט בחו"ל. גולן השקיע בסרט לא יותר מרבע מיליון לירות מכספו שלו: מעל למחצית ההשקעה הוא קיבל כהלוואות ממשרד המסחר והתעשייה, ו-800 אלף לירות - מיקדמות מבתי-קולנוע.